

for hans ændringsforslag. Det skal der ikke være nogen tvivl om.

Når der i hele høringsproceduren var massiv enighed om den formulering, som nu forhåbentlig om lidt bliver vedtaget, skyldes det, at den nye formulering alene præciserer, hvad der allerede gælder. Den nuværende formulering svarer ikke til gældende ret. Når alle ved, at præsten i dele af sin virksomhed naturligvis skal samarbejde med menighedsrådene – sådan har det været siden 1903 – kan det skabe forvirring, at der er en paragraf, som kan tolkes, som om præsten overhovedet ikke skal samarbejde.

Nu kommer formuleringen til at svare til, hvad der gælder. Det er derfor, at alle ti biskopper støtter den nye formulering, og i høringsproceduren var der massiv enighed om den, inklusive blandt de gejstlige, som fru Karen Klint så rigtigt fremhævede.

Så bare rolig, gældende ret ændres ikke. Det synes jeg var vigtigt at få sagt, fordi både avisindlæg og indlæg her i salen kunne få nogen til at tro, at vi nu har ændret gældende ret, når det gælder forholdet mellem præst og menighed. Det har vi ikke.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Har kirkeministeren ikke tænkt på denne omstændighed i samarbejdet: Hvem er det egentlig, der samarbejder? Samarbejdspartnere er jo uafhængige mennesker. Når præsten er uafhængig af menighedsrådet i sin embedsvirksomhed, er der netop lagt op til et samarbejde mellem ligeværdige parter. At tage imod ordrer er noget andet end at samarbejde. At bøje sig for et pres er noget andet end at samarbejde.

Kl. 10.35

Den nugældende formulering er netop et oplæg til et godt og frit samarbejde. Og det kan jeg ikke forstå at ministeren ikke kan begribe: Her bliver der pludselig tale om, at der bliver åbnet for en pression, der er fuldstændig ødelæggende for alt samarbejde, men fremmende for kiv og ballade.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det undervisningsministeren.

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Ja, eller også er det kirkeministeren.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er stadig væk kirkeministeren, ja.

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Som Storm P. siger: Det er også mig.

Jeg synes, at hr. Langballe i stedet burde tage mig og de andre ordførere på ordet og sige: Tak, nu ved vi, hvordan det skal fortolkes. Det er gældende ret, der nu beskrives mere præcist, og der er ingen ændring i retstilstanden. Jeg synes, hr. Langballe skulle tage os alle på ordet og så gå glad hjem med fred til sin sommer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er der en kort bemærkning, og denne er gang er det til kirkeministeren fra hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er den mest ejendommelige afværgelse af en kritik af et lovforslag, jeg nogen sinde har hørt: Bare tag ministeren og alle andre på ordet og vær sikker på, at alt er godt, kobl bare hjernen fra i Dansk Folkeparti.

Må jeg have lov til at stille ministeren et spørgsmål: Hvad vil ministeren gøre, den dag et menighedsråd, et flertal eller et enigt menighedsråd blandt de valgte medlemmer, vil tvinge præsten til at deltage i en form for aktivitet, som af kristelige grunde er præsten imod? Kan ministeren se, at der ikke i den her formulering er det værn imod den situation, som der var i den gamle formulering?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Der er det samme værn som under den gamle formulering, og det vil alle lovfortolkere kunne forvise sig om ved at dykke ned i den nye lovs forarbejder og se, hvad der gik forud, se, hvad der blev sagt under høringsproceduren, og hvad begrundelsen var. Det er jo sådan, man fortolker love her i landet. Man går til forarbejderne og ser: Hvad mente lovgiverne, dengang de vedtog det? Og det er klokkeklart, hvad lovgiverne mente. De ønskede ikke at rokke grænsen mellem, hvad en præst kan lade sig sige og kan blive sat til, i forhold til hvad der gjaldt tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen.